

Sygn. akt SNO 20/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dorota Rysińska

SSN Maciej Pacuda

w sprawie **P. S.**

sędziego Sądu Rejonowego w L.

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w dniu 14 czerwca 2017 r.,

zażalenia, obwinionego na zarządzenie Prezesa Sądu Apelacyjnego - Sądu

Dyscyplinarnego w P. z dnia 16 marca 2017 r., sygn. akt ASD (...),

o odmowie przyjęcia apelacji od wyroku Sądu Apelacyjnego- Sądu Dyscyplinarnego
w Poznaniu z dnia 30 września 2016 r., sygn. akt ASD (...),

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 września 2016 r., sygn. akt ASD (...), Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w (...) uznał Sędziego Sądu Rejonowego w L. P. S. za winnego popełnienia przewinienia służbowego określonego w art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j.: Dz. U. z 2016 r., poz. 2062 ze zm. – dalej u.s.p.) i wymierzył mu karę dyscyplinarną w postaci upomnienia.

Odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem został obwinionemu, na jego wniosek, doręczony w dniu 20 października 2016 r. (z.p.o. – k. 54 akt ASD 7/2016).

W dniu 4 listopada 2016 r. w Urzędzie Pocztowym w L. nadana została przesyłka zawierająca apelację SSR P. S., w której sformułowano wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji. Postanowieniem Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w (...) z dnia 9 listopada 2016 r. wniosku obwinionego o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji nie uwzględniono. Orzeczenie to, po rozpoznaniu zażalenia P. S., utrzymane zostało w mocy postanowieniem Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 23 lutego 2017 r., SNO 61/16.

Zarządzeniem z dnia 16 marca 2017 r., sygn. akt ASD (...), Prezes Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w (...) odmówił przyjęcia apelacji obwinionego od powołanego na wstępie wyroku sądu dyscyplinarnego, z uwagi na jej złożenie po terminie. Zarządzenie to zaskarżył obwiniony sędzia. Z treści zażalenia wynika, że kwestionuje on ustalenie co do terminu wniesienia apelacji wywodząc, że została ona złożona w dniu 3 listopada 2016 r., a więc z zachowaniem 14-dniowego terminu. W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego zarządzenia poprzez przyjęcie apelacji lub o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Zażalenie obwinionego nie jest zasadne.

Uzasadniając środek odwoławczy skarżący w rzeczywistości kwestionuje ustalenia poczynione przez Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w postanowieniu z dnia 23 lutego 2017 r., SNO 61/16. W orzeczeniu tym Sąd Dyscyplinarny drugiej instancji w oparciu o dokumentację procesową zawartą w aktach postępowania dyscyplinarnego w sposób bezsporny ustalił, że przesyłka P. S. zawierająca jego apelację nadana została w dniu 4 listopada 2016 r., a więc dzień po terminie. Trafnie zwrócono przy tym uwagę, że skarżący, nawet jeżeli jak twierdzi przedłożył ją do ekspedycji w dniu 3 listopada 2016 r. w Sądzie Rejonowym w L., powinien mieć świadomość, że takie przekazanie nie jest równoznaczne z „nadaniem”, o którym mowa w art. 124 k.p.k. Przepis ten stanowi, że termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w

polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza, z wyjątkiem żołnierza pełniącego terytorialną służbę wojskową dyspozycyjnie, w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego – kapitanowi statku. Czynność podjęta przez obwinionego sędziego, jeżeli miała miejsce, do żadnej z powołanych wyżej kategorii nie może zostać zaliczona. Co więcej, skarżący w zakresie twierdzeń co do terminowości nadania przesyłki jest niekonsekwentny raz podnosząc, że uchybienie terminowi spowodowane było awarią sprzętu komputerowego, by następnie wywodzić, że do powyższego doszło z powodu leżącego po stronie P. (tak m.in. w zażaleniu), bowiem on apelację złożył w biurze podawczym sądu z zachowaniem terminu. To drugie nie zostało jednak poparte żadnym dowodem. W szczególności na piśmie procesowym zatytułowanym „Apelacja”, brak jakiegokolwiek wzmianki, że środek odwoławczy złożony został na biurze podawczym w dniu 3 listopada 2016 r.

W tym stanie rzeczy twierdzenia skarżącego uznać należy za mające charakter wyłącznie polemiczny, które nie podważają pewnego ustalenia zawartego w zaskarżonym zarządzeniu, co do „nadania” apelacji w dniu 4 listopada 2016 r. (pieczęć poczty – k. 66), z jednodniowym uchybieniem terminowi 14 dni, o którym mowa w art. 445 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p.

Uwzględniając powyższe postanowiono, jak na wstępie.